

Az átruházás ellenértéke a szerződés 2. pontja értelmében 1.000.000.000 K és a szerződésben meghatározott egyéb mellékszolgáltatások. Ezeknek meg nem támadott értéke 15.000.000 K.

Ebből a tényállásból nyilvánvaló, hogy a felek itt a haszonbérleti jog, tehát ingó dolog átruházására kötöttek szerződést. Ennek illetékét a haszonvételi szerződés illetékével kiszabottnak és lerótnak tekinteni nem lehet, mert a most elbírált ügylet a haszonbérleti szerződéstől különálló új ügylet, amelynek tárgya H. L. panaszosnak a panaszbérleti szerződéssel megszerzett haszonbérleti joga, illetőleg ennek a jognak meghatározott ellenértékért való átruházása. Így a szerződés az 1920:XXIV. t.-c. 3. §. 2. bekezdése értelmében a III. fokozat szerint önállóan illetékköteles ügylet.

Az alaptőke be nem fizetett összege után járó részvénytőkeboesátási illeték törlése nem igényelhető azon az alapon, hogy a társaság felszámolását elhatározta. (Közigazgatási Bíróság 1589. sz. elvi jelentőségű határozata.) Panaszló azon az alapon támadja s kéri törölni az illetéket, hogy 3 millió koronában meghatározott alaptőkéjéből csak 900 000 koronát tevő 30% fizettetett be, melynek megfelelő 18.000 K illetéket befizetett, a többinek befizetése előtt a részvénytársaság elhatározta feloszlását és felszámolás alatt áll s ezért méltánytalan lenne a be nem fizetett részvénytőke után illetéket követelni.

Minthogy az 1920:XXIV. t.-c. 14. §. 1. pontja értelmében a III. fokozatu részvénytőkeboesátási illeték a társasági szerződés illetéke és minden részvény után nemcsak a befizetett, hanem a befizetni kötelezett összegtől is jár, minthogy nincs olyan jogszabály, mely kimondaná, hogy a felszámolás — amelynek elrendelése a részvénytőkehátralékok bekövetelését nem is zárja ki — a be nem fizetett részvénytőke utáni illeték törlésére ad igényt, a méltányosság alapján pedig az illeték törlését igényelni nem lehet, a panaszt el kellett utasítani.

Az okirattelmutatási kötelezettség nélkül felhívott tanu által minden jogi érdek nélkül bemutatott kereskedelmi levél feltételek illetékmentességét nem veszti. (Közigazgatási Bíróság 1587. sz. elvi jelentőségű határozata.) A kir. törvényszéktől beszerzett periratoknál fekvő 1922. évi december 21. napján felvett tárgyalási jegyzőkönyvben foglaltakból megállapítást nyert, hogy az illetékekkel megterhelt kereskedelmi levelet S. J. tanu kihallgatása alkalmával esatolta a bíróság tárgyalási jegyzőkönyvéhez

Megállapítást nyert a kir. törvényszék 1922. december 7-én felvett tárgyalási jegyzőkönyvében foglaltakból az is, hogy a tanura az alperes által felvetett pergálló kifogás el-

döntése végett mindkét peres fél hivatkozott ugyan, de okirattfelmutatási kötelezettség nélkül, s így e tanu kihallgatása alkalmával az ügyleti levelet csak mint saját vallomását támogató adatot vélte szükségesnek bemutatni.

Mint hogy ugy az 1914:XLIII. t.-c. 86. §-a, mint az ill. dijjegyzék 59. tétel 5. pontjának helyes értelmezése szerint a feltételes illetékmentes kereskedelmi levélnek bíróság előtt való használata esetén is csak akkor állhat be az illetékfizetési kötelezettség, ha azt olyan fél használja, aki az ügyletben résztvevő: s így a tanu, mint a perben ügyfélként nem szereplő egyén által minden jogi érdek nélkül bemutatott kereskedelmi levél feltételes illetékmentességét nem veszi el, a panasznak helyet kellett adni.

A külföldön kelt, külföldiek közötti jogviszonyt tartalmazó kötlelél a perben való felhasználással illeték-kötelessé válik akkor is, ha a peres felek az ügyletben nem is vettek részt. Az illetéket a felhasználó külföldi peres fél ügyvédje tartozik leróni (Közigazgatási Bíróság 20/1928. szám.) G. A. G. felperesnek G. M. alperes ellen 290.000 K és járulékai iránt a budapesti kir. törvényszék előtt folyamatba tett perben 1922. évi november 8-án beadott előkészítő irathoz panaszos, a külföldi felperes képviselője becsatolta a megleletezett kötlelét.

Igaz, hogy ez a kötlelél nem a peres felek között jött létre, de mivel felperes becsatolta, nyilván a per által érdekelt körülményeket kívánta vele bizonyítani, tehát bár külföldön kelt s külföldiek közt levő jogviszonyra vonatkozik, az 1914. évi XLIII. t.-c. 86. és 53. §-ai alapján a vele bizonyító felekre nézve illetékkötelessé vált, s minthogy felperes külföldi, ezen illetéket a panaszos köteles leróni.

Az állami kedvezményekről szóló 1907. évi III. t.-c. 1. §-ában megállapított illetékmentesség a cégbírószági beadványok illetékére nem terjed ki. (Közigazgatási Bíróság 1590. sz. elvi jelentőségű határozata). A vitás illetéket a hivatalos lelet alapján azért szabták ki, mert a cég 1,680.000.000 K alaptőkeemelésnek bejegyzése tárgyában a cégbírószághoz 1924. évi november 7-én benyújtott beadványán 32,330.000 K bélyeghiány mutatkozott.

A panaszos ezt azért támadja, mert vállalata a m. kir. kereskedelemügyi miniszter 1925. évi 53.212 sz. határozatával 1924. évi május 28-tól számított tíz évre az 1907. évi III. t.-c. 1. §-ában meghatározott állami kedvezményekben részesült, minélfogva az említett beadvány illeték alá nem esik.

A bíróság a panaszt alaptalannak találta.

Az 1907. évi III. t.-c. 1. §-a az állami kedvezményekben részesített vállalatokat alaptőkájük felemelése esetén csak a